

Filmlerinizde çevresel konuları sıklıkla ele alıyorsunuz bunun sebebi nedir ?

Çevresel konuları sıklıkla aldığım konusuna katılmıyorum. Genel olarak çevre ile ilgili yaptığım filmler ödül alıp bir şekilde gündeme geldiği için yakından çalışmalarımı takip etmeyenlerde bu tür bir yanlış algı oluşuyor. Farklı konularda kısa film üçlemelerim var, son olarak Kitle İletişim Teorilerinden olan hipodermik iğne kuramından yola çıkarak bir üçleme çekiyorum üçlemenin ikinci filmi olan “Baba” geçtiğimiz aylarda 22. Ankara Film festivalinde finalist film oldu...Baba filmi ayrıca 18. Altın Koza film festivali bünyesindeki Akdeniz Ülkeleri Kısa Film yarışmasında finalist olarak yarışacak.

İlk filminiz ile son filminiz arasında ne gibi değişiklikler geçirdiğinizi düşünüyorsunuz yada bir fark oluştu mu?

Gerek içerik gerekse biçim olarak mutlaka değişimler “bence” gelişmeler oldu diyebilirim. İlk filmlerimde biçime daha çok önem veriyor, olabildiğince farklı açılarla kendimi denemek istiyordum. Ancak zamanla biçimden çok anlatımın daha önemli olduğunu kavradığım için olabildiğince az aç ve kesme ile anlatmak istediğim konuyu izleyiciye aktarmaya çalışıyorum.

İlk filmlerime göre şuan ki filmlerimin diğer bir farklılığı da diyalogların azalması, aslında hemen hemen hiç diyalog olmaması. Bu da yine anlatımın mümkün olduğunca görüntüyle olması gerektiğine inancımın kaynaklı.. Bu yüzden son dönem kısa filmlerimin genelinde doğal sesler oluyor yeri gelince yine diyalog oluyor ama anlatmak istediğim düşünceyi mümkün olduğunca sözlü anlatım olmadan, görüntülerle anlatmaya çalışıyorum.

Filmlerinizde kameramanlık yapmayı da tercih ediyorsunuz, özel bir sebebi var mı?

Setlerde izleme monitörü kurup görüntü yönetmenine komut vermek, çekimde geçen zamanı artırıyor bu da film maliyetini artırıyor. Olabildiğince hızlı hareket etmek için filmlerimde görüntü yönetmenliğini kendim yapmayı tercih ediyorum.

Son yıllarda dijital fotoğraf makineleri film ve klip çekimlerinde sıklıkla kullanılmaya başlandı. Siz de kullanıyor musunuz eğer kullanıyorsanız sebebi nedir ?

Son iki yıldır buna belgesel çalışmalarım da dahil dslr kamera kullanıyorum. Bu tip kameraları seçmemdeki ana sebep video kameralara göre çok daha ucuz olması. Düşük ışık ortamlarında olumlu sonuçlar elde etmek mümkün ayrıca alan derinliğine müdahale etme imkanı video kameralarla kıyas edilemeyecek kadar gelişmiş olması tercihim dslr kameralardan yana olmasında önemli etkenlerden.

Diğer bir sebep ise, bu tip cihazların video kameralara göre daha hafif ve hacim olarak daha az yer kaplaması ulaşımında büyük kolaylıklar sağlıyor.

Dslr makinelerle çekim yapmanın diğer bir avantajı ise ebatlarının küçük olması ve dışardan gören halkın fotoğraf çektiğimizi düşünmesi daha özgür bir çekim yapmamızı sağlıyor. Büyük bütçeli filmlerde olduğu gibi bir cadde veya mekanı tamamen kontrol etme şansımız olmadığından ve bu tür kameralarla şehrin ortasında çekim yapan birini kimse önemsemiyor.

Dslr kameralar doğal çekim ortamı oluşturma konusunda bu açıdan önemli bir avantaj sağlıyor.

Uzun metrajlı film çalışması yapmak yerine kısa metrajlı film ile bir konuyu anlatmaya ya da bir mesaj vermeye çalışıyorsunuz. Bu tercihinizin nedeni nedir? Sizi ileride uzun metrajlı bir çalışmada görebilir miyiz?

Tamamen duygusal. Uzun metraj film çekmenin maliyeti çok daha yüksek, bir şekilde uzun metrajlı bir film çektiğimi düşünsek bile bu filmin festivallerde ya da vizyonda gösterim imkanı bulması bir çeşit kumar gibi. Elbette çok iyi bir çalışma karşılığını bulacaktır bundan şüphem yok ama hata yapma şansım olacak kadar zengin biri değilim. Doğru zamanda doğru yerde belki bir gün neden olmasın ama uzun metraj olmazsa olmazım değil. Uzun film çekmiş olsam bile anlatmak isteğim bir şeyler olduğu sürece yine kısa film çekmeye devam ederim.

Kısa filmlerinizin bazılarını diyalogsuz çekmeyi tercih etmişsiniz. Bu tarzı kullanmanızın sebebi nedir ?

Önceki sorularınızda kısmen bu sorunuzun cevabını vermiştim ama yinelemek gerekirse. Sinemanın görüntülü anlatım sanatı olduğuna inanıyorum. Elbette filmdeki karakterlerin konuşuyor olması yanlış değil ama görüntüyle anlatılabilecek bir unsurun sözle aktarılması kolaycılık olduğunu düşünüyorum ayrıca bu tür bir anlatımın uzun bir süreçte izleyiciyi tembelliğe alıştırdığına inanıyorum. Bence sözlü anlatımın yoğun kullanıldığı filmler düşünmeyen gördüğünü yorumlamayan bir izleyici kitlesi yetiştiriyor.

Hipodermik filmi uclemenın ilk filmi. Arkasından Baba filmi geliyor. Baba filmini çalışmaları ne durumda? Baba filmi altın kozada jüri üyelerinin karşısına çıkacak. Bu filmle ilgili beklentileriniz neler?

Filmlerimin seçkin bir festivalde seçkin izleyicilerle buluşuyor olması mutluluk verici. Bu bence başlı başına bir ödül. Elbette ki bir festivale yarışmacı olarak katıldığımda derece almak isterim ve bu beni mutlu eder ama şu ana yarıştığım bazı festivallerde filmimin derece almaması bende olumsuz bir düşünce oluşmasına sebep olmadı. Bu biraz da olgunlaşmak ile ilgili, film çekmeye yeni başladığım yıllarda konuk olduğum festivallerde diğer filmleri hep rakip olarak görür film izlemenin tadına varamazdım. Şuan hangi festival olursa olsun davet edildiğim bir festivalde öncelikle izleyici olarak film izleme çabasında oluyorum. Kendi filmimin gösteriminde ise salonun yan taraflarında konum alıp izleyici tepkisini izlemek en büyük mutluluk kaynağım.

Ayrıca bu tür festivalleri çoğu yerde izleme imkanı bulamayacağım filmlere ulaşmada bir vasıta olarak görüyorum. Çünkü festival filmleri ticari yapımlar değil, çoğu sinemalarda gösterim imkanı bile bulamıyor. Bazen öyle bir gösterim oluyor ki o filmde yer alan oyuncular bile o filmi ilk kez o ortamda izlemiş oluyor. Farklı bir duygu. Birçok kişi için sıradan gelebilir ama ben o atmosferi solumaktan keyif alıyorum. Kelimelerle anlatılacak bir şey değil.

Ödüllerin çalışmalarınıza katkısı nedir? Motivasyonun yanında baskı unsuru da oluşturuyor mu?

Motive ettiği bir gerçek. Bir şeyleri doğru yaptığımı inanmama sebep oluyor ve bu yolda devam etmem gerektiğini düşündürüyor. Ancak sizin de dediğiniz gibi bir baskı da oluşturmuyor değil. Sürekli çitayı yükseltip önceki filmlerimde yaptığım hatalara düşmeme isteği yeni film senaryosu oluşturmakta beni kısıtladığı bir gerçek.

Ülkemizde kısa filmciliğin durumu nedir? Bir gün kısa filmler festivaller dışında da sinema salonlarında seyircilerle buluşabilecek mi sizce ?

On yıl öncesine göre çok daha fazla film üretiliyor ve çok daha fazla film festivali var. Nicelik olarak bir artış dolaylı olarak nitelikli filmlerin de artmasını sağlamasını gerektirir ama festivallerde izleyici karşısına çıkan nitelikli filmlerin sayısı genel olarak on yıl öncesinden çok farklı değil.

Filmler belirli konular etrafında sürekli dönüp duruyor . Bunda “yazılı olmayan kısa film jüri kanunları”nın da etkisi var. Jürilerin belirli sosyal konular dışındaki filmlere itibar etmemesi kısır bir döngüye sebep oluyor. Bütün iletişim fakültelerinde görüntü ses ışık düzenlemesi ile ilgili eğitim verilmesine rağmen çoğu festivalde sadece filmin konuları değerlendirmeye alınıyor. Gelecekte bir sektör oluşabilmesi için teknik olarak yeterliliği olan öğrencilerin küstürülmemesi gerektiğine inanıyorum. Bu yüzden ödüller en iyi film, görüntü yönetimi, oyuncu, senaryo gibi ödül çeşitlendirmesi yapılarak dağıtılmalı. Dağıtım konusunda da ikinci bir sıkıntı da birçok film festivalindeki maddi ödül sadece “en iyi” seçilen filme veriliyor. Bence festivallerin ödüllü akçesi tek bir filme verilmesi yerine finalist olan her filme gösterim ücreti olarak dağıtılması kısa film üretimini daha çok destekliyecektir.

İkinci bir sorunda birçok kısa film ya da belgesel festivali, köy festivallerinin düzenlediği erik kayısı festivali gibi her önüne gelenin düzenlediği, devamlılığı olmayan ciddiyetten uzak festivaller olması.

Bir yerel yönetimin o dönemdeki başkanının isteğiyle başlatılmış ancak sonraki seçim döneminde sessiz sedasız sona eren, kısa film ya da belgesel festivali adı altında bir şekilde kültür bakanlığından destek almak için başlatılmış ama içeriğinde folklor gösterilerinin bile belgesel gösteriminden daha geniş yer bulduğu sözde belgesel film festivalleri var. Köfteci dükkanı açarken bile belirli kriterlerin yerine getirilmesi gerekirken her isteyen film festivali yapmasını doğru bulmuyorum. Festival yöneticilerini bürokratik engellerle boğmadan siyasi otoriteden bağımsız bir kurumun bu tür organizasyonları tek merkezden organize etmesi gerektiğine inanıyorum.

Sinemalarda gösterim konusunda gelecek olursak, bu bence her zaman mümkün olabilecek bir şey. Cesur bir yatırımcı kısa film alanında yetenekli kişilerin filmlerinden oluşan paket şeklinde bir gösterim oluşturur ve doğru şekilde pazarlayabilirse, bence izleyici bulabilir. Bu tür bir sinema gösteriminde kar amacı daha öne çıkacağı için, popüler yapımlar bu tür gösterimlerde yer bulabilirken, sosyal konuları ele alan filmlerin gösterim imkanı bulamayacağını düşünüyorum.

Filmlerinizde ele almak isteyip de henüz gerçekleştiremediğiniz bir konu var mı?

O kadar çok ki. Ama daha çok gerçekten uzak, sanal bir dünyada geçen , fantastik filmler çekmek isterdim.